

بررسی مشکلات ورزش قهرمانی زنان استان گیلان

نوشین بنار^{۱*}، نسرين احمدی^۲، فريبا کریمی^۳

۱- استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

۲- کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

۳- کارشناس ارشد علوم ورزشی

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۲/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۹/۲۵

چکیده

هدف: هدف تحقیق حاضر بررسی مشکلات ورزش قهرمانی زنان استان گیلان بود. **روش‌شناسی:** تحقیق حاضر بر اساس نوع هدف، کاربردی و بر اساس نحوه گردآوری اطلاعات، توصیفی-پیمایشی است. جامعه آماری شامل کلیه ورزشکاران زن فعال استان گیلان در سطح ملی، بین‌المللی، لیگ برتر و مربیان، کارشناسان ورزش، نایب رئیس هیأت‌ها و داوران زن بودند. نمونه آماری شامل ۳۰۰ نفر بود که به صورت هدف‌دار انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسش‌نامه محقق ساخته‌ای بود که روایی آن توسط استادان و متخصصان و پایایی آن با روش آلفای کرونباخ و با ضریب ۰/۹۱ تأیید شد. از آمار توصیفی و استنباطی (آزمونهای فریدمن، یومن ویتنی، کروسکال والیس و تی مستقل) جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که عوامل مؤثر بر ورزش قهرمانی بانوان از طریق تحلیل عاملی اکتشافی در پنج عامل اجتماعی، اقتصادی، مدیریتی، فنی و شخصی شناسایی شدند. طبق اولویت‌بندی عامل‌ها، عامل اجتماعی و اقتصادی بیشترین اولویت و عامل شخصی کمترین اولویت را کسب کرد. همچنین در بین سطوح مختلف تحصیلی و گروه‌های سنی تفاوت معناداری در اولویت‌بندی عوامل مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: زنان ورزشکار پتانسیل لازم برای رسیدن به سکوه‌های افتخار در ورزش قهرمانی را دارند، ولی بدون وجود یک ضامن اجرایی و رفع موانع موجود، بخصوص مشکلات اجتماعی و اقتصادی، این اهداف، دست‌یافتنی نخواهد بود. بهبود پوشش رسانه‌ای و جذب حامی مالی، کاهش مشکلات اقتصادی ورزشکاران، افزایش بودجه، تغییر نگرش اجتماعی و افزایش حمایت اجتماعی از ورزش قهرمانی و همچنین الگوسازی برای دختران ورزشکار جوان می‌تواند در رفع مشکلات ورزش قهرمانی بانوان استان راه‌گشا باشد.

واژه‌های کلیدی: زنان ورزشکار، ورزش قهرمانی، مشکلات اجتماعی، مشکلات اقتصادی، استان گیلان.

مقدمه

امروزه عموم برنامه‌ریزان اجتماعی در سطح جهان بر این عقیده هستند که اگر نیمی از جمعیت جامعه خود را از مشارکت بازدارند، به توسعه نایل نخواهند آمد (صداقتی فرد و ارجمند، ۱۳۸۹). اندیشه استقلال و قدرت تصمیم‌گیری به نوعی در زنان امروز دنیا شکل گرفته است که دخالت در امور اجتماعی و شرکت در فعالیت‌های زندگی از تقاضاهای اولیه آنان است، به گونه‌ای که اندیشه دستیابی به قدرت اجتماعی، اقتصادی و سیاسی از ویژگی‌های بارز زنان امروز به‌شمار می‌رود (کردی، ۱۳۸۱: ۲۲۰). امروزه نقش زنان در فعالیت‌های اجتماعی پررنگ‌تر از گذشته شده است، اما متأسفانه حضور آن‌ها در فعالیت‌های ورزشی محدود است، ورزش می‌تواند زمینه‌ای برای حضور زنان در اجتماع باشد. البته هر چه این حضور در سطوح بالاتر و مهم‌تر ورزشی صورت گیرد، اهمیت و نقش زنان را بیشتر نمایان خواهد کرد. ورزش به عنوان یک وجه مشترک جهانی نقش عمده‌ای در طول زندگی انسان بازی می‌کند.

وید^۱ (۲۰۰۱) از جنبه‌های متفاوت به برنامه‌های توسعه ورزش در کشورها پرداخته و بیان کرده است که سازمان‌های ورزشی هنگام تدوین برنامه‌های بلند مدت خود نمی‌توانند به برنامه‌ها و سیاست‌های بالادستی خویش بی‌توجه باشند. وی در این خصوص توجه به سیاست‌های کلی دولت‌ها را بسیار مهم دانسته است. امروزه ورزش از نقش نمادین خود پای را فراتر گذاشته و به‌صورت بخشی از زندگی بشر در آمده است. البته این مسئله در مورد زنان از اهمیت بیشتری برخوردار است. بدون شک سلامت و شادابی افراد جامعه، به خصوص زنان، از طریق تقویت بنیه جسمی و روحی آن‌ها میسر می‌شود و پرداختن به ورزش به صورت اصولی و علمی و در سطوح بالا، تحولاتی در افراد جامعه ایجاد می‌کند که دگرگونی‌های مثبتی بر شخصیت زنان و دختران ایجاد خواهد کرد. با این حال، شاهد هستیم که زنان طبقات پایین اجتماعی - اقتصادی از سطوح فعالیت کمی برخوردارند و اوقات فراغت خود را بیشتر صرف تماشای تلویزیون می‌کنند (بال^۲ و همکاران، ۲۰۰۶). در هر جامعه زنان قشر عظیمی را تشکیل می‌دهند که مسئولیت خانه و تربیت فرزندان بر دوش آن‌هاست. اگر زنان جامعه‌ای از نظر جسمی و در نتیجه روحی در شرایط مناسبی نباشند، اثر آن را در خانواده و جامعه می‌توان مشاهده کرد. ورزش زنان، از بارزترین نمودهای فرهنگی هر جامعه است که غفلت از آن می‌تواند نظام فرهنگی جامعه را با مشکل مواجه کند (گائینی، ۱۳۸۱).

با وجود این، در بسیاری از کشورها موانعی در راه گسترش ورزش زنان وجود دارد که می‌توان به مشکلات سیاسی، موانع اقتصادی، خط مشی دولت‌ها در اولویت ندادن مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی و عدم هم‌سویی مطلوب رسانه‌ها با ورزش زنان اشاره کرد (جعفری مقدم، ۱۳۸۲). از دیگر مشکلات پیش‌روی ورزش بانوان، شفاف نبودن وظایف و مشخص نبودن جایگاه ورزش بانوان در میان ادارات ورزش و جوانان و همچنین به ندادن به مکان‌های ورزشی مخصوص بانوان و حمایت نکردن حامیان مالی است که باعث کندی جریان پیشرفت و نداشتن انگیزه در ورزش بانوان شده است. موارد اشاره شده تنها بخشی از مشکلات پیش روی ورزش بانوان است، همان‌طور که شاهدیم، علمای تعلیم و تربیت هنوز به ورزش همچون منبعی برای ایفای نقش‌های مردانه می‌نگرند، بنابراین تصویر ذهنی فرساینده‌ای که از ورزش رقابتی موجود است، به هیچ وجه با الگوی اجتماعی ترسیم‌شده برای زنان سازش و هماهنگی ندارد (انور الخولی، ۱۳۸۳: ۱۰۲).

از طرفی، تعهدات خانوادگی، فشار سنگینی بر زنان وارد می‌کند؛ همچنین هنجارهای فرهنگی یا مذهبی در بسیاری از جوامع، جایگاه زن را خانه می‌دانند و بر این باورند که ورزش، آن‌ها را از لطافت زنانه دور کرده و آنان را بیش از حد قوی هیکل و عضلانی

خواهد کرد. بنابراین مشاهده می‌شود که چنین دیدگاه‌ها و باورهایی مانع کسب جایگاه ایده آل در ورزش برای زنان می‌شود (آبراین،^۱ ۲۰۰۸).

تحقیقات انجام‌شده بیانگر این مطلب است که مشکلات زیادی برای موفقیت‌های ورزشی زنان وجود دارد. احسانی و همکاران (۱۳۸۸) نابرابری فرصت مربیگری، کمبود فضای ورزشی ویژه زنان (به ویژه زنان مسلمان)، نابرابری فرصت‌ها برای پرداختن زنان به ورزش حرفه‌ای از نظر تعداد رشته‌های ورزشی، مشکلات اقتصادی و تبعیض در تخصیص اعتبارات به ورزش بانوان را از دیگر مشکلات مربوط به بخش ورزش بانوان عنوان کردند. میناگان^۲ (۲۰۰۱) یکی از راه‌های تأمین بودجه کافی جهت انجام فعالیت‌های ورزشی به ویژه فعالیت‌های قهرمانی را، جذب شرکت‌ها و سازمان‌ها جهت حمایت مالی دانست. تحقیقات کوپولا^۳ (۱۹۹۹) در بررسی عدم پوشش رسانه‌ای از ورزش زنان، به این نتیجه رسید که زن‌های شرکت‌کننده در ورزش‌ها، اغلب با شیوه‌ای تحقیرآمیز به تصویر کشیده می‌شوند. زنان اغلب به حاشیه برده می‌شوند و دیده‌نشده و بی‌اهمیت در نظر گرفته می‌شوند. زبان مورد استفاده در رسانه‌ها، ابزار قدرتمندی در تقویت تمایزهای جنسیتی است. همچنین کانینگهام^۴ (۲۰۰۳) پوشش رسانه‌ای ضعیف را مساوی با حضور پایین حامی و تعداد کم الگوهای زنده برای دختران جوان و ورزشکاران آینده دانست. گومز^۵ و همکاران (۲۰۱۰) دلایل عدم مشارکت در فعالیت‌های ورزشی ۱۹۹۱ دانشجویی دانشگاه آلمریا در اسپانیا را موانعی از قبیل زمان و نداشتن انگیزه ذکر کرده‌اند.

ورزش قهرمانی اهمیت و جایگاه خاصی دارد. موقعیت ورزش کشور به‌ویژه ورزش قهرمانی، به‌عنوان یکی از نهادهای اساسی گسترش ورزش نزد اقشار مردم و جامعه بین‌المللی بوده و ابزاری برای تحقق هدف‌های راهبردی، تحکیم وحدت ملی و افزایش روحیه نشاط و شادمانی محسوب می‌شود (رضوی و همکاران، ۱۳۸۳). ورزش قهرمانی عبارت است از ورزش‌های رقابتی و سازمان یافته‌ای که با توجه به قوانین و مقررات خاص برای ارتقای رکوردهای ورزشی و کسب رتبه و مدال انجام می‌شود. اهداف ورزش قهرمانی شامل افزایش جمعیت ورزش قهرمانی، بهبود کیفیت و کسب مدال در میدان‌های بین‌المللی، افزایش تعداد رشته‌های ورودی به بازی‌های المپیک، افزایش تعداد نفرات ورودی به بازی‌های المپیک و حفظ و ارتقای جایگاه تیم‌های ملی در رتبه‌بندی‌ها می‌باشد (قاسمی و همکاران، ۱۳۸۹). استام و لمپرکت^۶ (۲۰۰۱) نیز بیان کردند که تعداد بیشتر مدال‌ها در بازی‌های المپیک و سایر رویدادهای معتبر، جایگاه یک کشور را نه تنها در جدول رتبه‌بندی رقابت‌ها، بلکه در عرصه‌های ساختاری، سیاسی، اجتماعی و سلامتی نیز بهبود می‌بخشد و منجر به محبوبیت و افزایش وجهه کشور مذکور و نیز شناساندن آن به جهان می‌شود (۲۰۰۱). توسعه ورزش قهرمانی در هر کشور پیش زمینه کسب موفقیت در رقابت‌های جهانی و المپیک است. حضور زنان به‌عنوان بخش مهمی از پیکره جامعه ما در عرصه ورزش قهرمانی، ضرورتی انکار ناپذیر است (مظفری و همکاران، ۱۳۹۱). ورزش قهرمانی، عرصه‌ای برای خودباوری و شکوفایی زنان و شکستن سبیل‌های زن‌ستیزی در جامعه است. شناخته‌شدن یک زن به‌عنوان یک قهرمان و الگوی ورزشی، مستحکم کننده جایگاه هویت زنان خواهد بود و آنان به دور از تفکرات جنسیت‌گرایانه و سرکوب‌کننده، از ارزش و توانایی‌های خود دفاع خواهند کرد.

حضور زنان در ورزش قهرمانی تا حد زیادی می‌تواند مشروعیت بین‌المللی برای کشور ایجاد کند. موفقیت ورزشکاران یک کشور در رقابت‌های بین‌المللی و المپیک، به طور کلی تقویت‌کننده وجهه و اعتبار آن کشور در سطح جهانی خواهد بود. اهمیت این

1 - O,brien
2 - Meenaghan
3 - Koivula
4 - Cunningham
5 - Gomez
6 - Stamm and Lamprecht

نقش در ایران به عنوان کشوری در حال توسعه، بسیار زیاد است. زنان می‌توانند در ایجاد این وجهه پا به پای مردان تلاش کنند. زنان در عرصه ورزش قهرمانی می‌توانند زبان گویای فرهنگ و آداب رسوم ایرانی و اسلامی باشند. حضور زنان ورزشکار در میادین بین‌المللی و در عرصه ورزش قهرمانی نشان‌دهنده اهمیت نقش زن در جامعه‌اش می‌باشد چرا که او این توانایی را داشته تا نماینده کشور خود باشد و این حضور می‌تواند پایان دهنده ادعاهای موجود مبنی بر مهجور بودن زنان در ایران باشد. امروزه این موضوع اثبات شده است که مسیر قهرمان‌پروری در ورزش قهرمانی کشورها، از نظام آموزش و پرورش آن‌ها می‌گذرد. روش‌های شناخت استعدادها و ورزشی از طریق تعامل سازنده با نظام آموزش و پرورش، نقش بسیار مهمی در توسعه ورزش قهرمانی ایفا می‌کند و از عوامل مهم تسلط کشورهای پیشرفته در عرصه‌های بین‌المللی است (خسروی زاده، ۱۳۷۶). از نظر دابسون و گارد^۱ (۲۰۰۱) برای ورزش نیز مانند سایر صنایع می‌توان دو نوع سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت و بلندمدت را متصور شد. سرمایه‌گذاری روی رشد و توسعه بازیکنان در رده‌های مختلف سنی، جزو سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت نهادهای ورزشی محسوب می‌شود. حال چنانچه این سرمایه‌گذاری بلندمدت به‌طور نظام‌مند و مداوم توسط همه فدراسیون‌های ورزشی کشور انجام شود، در آینده‌ای نه چندان دور، ورزشکارانی بسیار با کیفیت برای نظام ورزش قهرمانی تربیت خواهند شد (خسروی زاده، ۱۳۷۶).

طبق شاخص استام و لمپرکت (۲۰۰۱)، مبنی بر این که تعداد مدال‌های هر کشور در المپیک، تحت تأثیر شاخص‌های عمده "میزان جمعیت" و "مدت عضویت در کمیته بین‌المللی المپیک" است، کشور ایران در هر دو شاخص جایگاه خوبی داشته (جمعیت ۷۴ میلیون نفری و سابقه ۶۴ ساله عضویت در کمیته بین‌المللی المپیک)، همچنین استان گیلان در سال ۱۳۹۱، دهمین استان پرجمعیت کشور بوده است (ویکی پدیا). معاون توسعه ورزش بانوان گیلان، قدمت ورزش بانوان گیلان را ۶۴ سال اعلام کرد که با عضویت ایران در کمیته بین‌المللی المپیک هم قدمت است (فارس نیوز).

در ارزیابی وزارت ورزش و جوانان در سال ۹۱، گیلان جزو استان‌های درجه اول قرار گرفت. البته درجه استان بین ۸ استان درجه اول، در مکان هفتم بود (خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران). کسب ۱۱ مدال طلا توسط بانوان گیلان در المپیک سال ۱۳۸۸، مقام سوم را برای استان گیلان به ارمغان آورد. همچنین گیلان به لحاظ کسب مدال از سوی بانوان، موفق به کسب مقام دوم در کشور شد. این آمار نشان می‌دهد که استان گیلان از نظر گرایش بانوان به ورزش در سطح قابل توجهی قرار دارد. همچنین معاون توسعه ورزش بانوان گیلان اظهار داشت که در بازی‌های آسیایی گوانگجو، ۵۷ ورزشکار گیلانی به این مسابقات اعزام شدند که از این تعداد ۱۱ نفر را بانوان ورزشکار گیلانی تشکیل می‌دادند. علاوه بر آن ۲۲ درصد مدال‌های بازی‌های آسیایی گوانگجو را بانوان به‌دست آوردند که نشانه رشد ورزش در بین بانوان با تمام محدودیت‌های موجود است. (فارس نیوز)

حال این سوال مطرح می‌شود که با وجود نقش تعیین‌کننده‌ای که بانوان، به خصوص بانوان گیلانی در مطرح کردن و بالابردن رتبه کشور دارند، چرا حضور بانوان گیلانی در سطوح قهرمانی روند صعودی چشم‌گیری طی نمی‌کند؟ چه مشکلاتی پیش روی زنان ورزشکار استان در سطح قهرمانی وجود دارد؟ این کمبود یا کوتاهی از سوی مسئولین است یا عوامل دیگری مانند خانواده‌ها، مربیان و یا حتی خود ورزشکاران در آن دخیل‌اند؟ چه راهکارهایی را می‌توان جهت رشد ورزش قهرمانی بانوان گیلان پیش گرفت؟

با توجه به این که اولین عامل در توسعه و پیشرفت هر فرآیند، شناسایی مشکلات و چالش‌های پیش روی آن می‌باشد (ذوالعلم، ۱۳۸۴)، لذا محقق بر آن است تا موانع ورزش قهرمانی زنان را شناسایی کرده و آنها را بر حسب اهمیت و میزان تأثیرگذاری اولویت‌بندی کند و به بررسی تفاوت عوامل از دیدگاه ورزشکاران و مسئولین بپردازد. این اولویت‌بندی کمک خواهد کرد تا عوامل مؤثرتر شناسایی، و راه حلی برای آنها ارائه شود. برنامه‌ریزی و ارائه راهکار برای رفع مشکلاتی که در اولویت قرار دارند، می‌تواند

در رسیدن به آرمان‌های ورزش قهرمانی بانوان کمک‌کننده باشد. امید است تا با بازشدن مسیر حرکت ورزش قهرمانی بانوان، راه برای ورزش و فعالیت بدنی در سایر سطوح نیز هموار شود. بنابراین تحقیق حاضر در تلاش است تا به بررسی مشکلات ورزش قهرمانی زنان استان گیلان بپردازد.

روش‌شناسی

تحقیق حاضر بر اساس نوع هدف، کاربردی و بر اساس نحوه گردآوری اطلاعات، توصیفی-پیمایشی است. **جامعه و نمونه:** جامعه آماری شامل کلیه ورزشکاران زن بالای ۱۸ سال که در سطوح بین‌المللی، ملی و لیگ برتر فعالیت داشتند و همچنین کلیه مسئولین زن اعم از مربیان، داوران، کارشناسان ورزش و نایب رئیسان هیات‌ها که در شهرستان‌های استان مشغول به فعالیت می‌باشند. با توجه به اینکه تعداد نمونه‌های تحقیق در روش تحلیل عاملی بر اساس تعداد متغیرها یا گویه‌ها تعیین می‌شود (حداقل ۲ و حداکثر ۱۰ برابر گویه‌ها)، تعداد گویه‌های پرسش‌نامه ۶۰ عدد است، تعداد نمونه ۵ برابر تعداد سوالات پرسش‌نامه می‌باشد که به صورت هدف‌دار (۳۰۰ نفر) توزیع و جمع‌آوری شد.

ابزار پژوهش: به دلیل نبود پرسش‌نامه استاندارد، ابتدا به بررسی کتابخانه‌ای پیشینه پژوهش و پژوهش‌های مرتبط پرداخته شد و سپس با بیست و پنج نفر از ورزشکاران سطوح قهرمانی، پیشکسوتان، مربیان و داوران مجرب، مصاحبه به عمل آمد. در نهایت با بررسی نتایج مصاحبه‌ها، مطالعات کتابخانه‌ای و پیشینه تحقیقات مرتبط، موانع اولیه ورزش قهرمانی به دست آمد که مبنای تهیه پرسش‌نامه پژوهش قرار گرفت. پرسش‌نامه مشتمل بر ۶۰ سؤال و طیف ۵ ارزشی لیکرت بود. پرسش‌نامه حاوی ۱۵ سؤال برای ورزشکاران و ۹ سؤال برای مسئولین در خصوص اطلاعات شخصی و ۶۰ سؤال اصلی مشترک برای هر دو گروه بود. روایی صوری و محتوایی آن توسط اساتید و متخصصین تأیید و پایایی آن از طریق آزمون آلفای کرونباخ ۰/۹۱ تعیین شد.

روش آماری: داده‌های گردآوری شده توسط آمار توصیفی و سپس آزمون‌های آمار استنباطی بررسی شدند. در این پژوهش ابتدا از آمار توصیفی جهت توصیف داده‌ها استفاده شد. برای شناسایی و استخراج عامل‌ها و بارهای عاملی از روش تحلیل عاملی اکتشافی، جهت بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها از آزمون کالموگراف-اسمیرنوف (K-S)، برای مقایسه دیدگاه ورزشکاران و مسئولین آزمون تی مستقل و یومن ویتنی و کروسکال-والیس و در نهایت به منظور رتبه‌بندی عامل‌ها از آزمون فریدمن استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶، در سطح معناداری ($P \leq 0/05$) مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها

تحقیق حاضر بر روی ۲۹۳ نفر از ورزشکاران و مسئولین انجام شد که ۱۶۳ نفر ورزشکار و ۱۳۰ نفر مسئولین بودند.

جدول ۱- اطلاعات توصیفی ورزشکاران

ویژگی‌های جمعیت‌شناختی	گروه‌ها	در صد فراوانی
سن	۱۸ - ۲۸	۸۰
	۲۹ - ۳۹	۱۵
	۴۰ - ۵۳	۵
وضعیت تأهل	مجرد	۸۱/۶
	متأهل	۱۸/۴
سطح تحصیلات	زیر دیپلم و دیپلم	۴۰/۵
	فوق دیپلم و لیسانس	۴۹

۱۰/۵	فوق لیسانس و بالاتر	سابقه حضور در تیم ملی
۳۶	با سابقه	
۶۴	بدون سابقه	

طبق جدول ۲، نتایج آزمون KMO نشان می‌دهد که تعداد نمونه‌ها برای تحلیل عاملی اکتشافی مناسب است.

جدول ۲- نتایج آزمون KMO و بارتلت

سنجش کفایت نمونه با KMO	
۰/۸۳۸	
۹۶۳۸	خی دو
۱۷۷۰	درجه آزادی
۰/۰۰۱	سطح معناداری

یکی از مهم‌ترین نتایج این پژوهش، ساخت ابزار مناسب جهت بررسی عوامل مشارکت ورزش قهرمانی بود. با استفاده از نتایج تحلیل عاملی اکتشافی پنج عامل اجتماعی، اقتصادی، شخصی، فنی و مدیریتی به عنوان عوامل مشکلات ورزش قهرمانی شناسایی شدند. در تحقیق حاضر حداقل بار عاملی مورد قبول برای هر سوال ۰/۴ تعیین شد. طبق اطلاعات جدول شماره ۳ (تحلیل عاملی اکتشافی)، مشخص شد که ۵۶ مؤلفه از ۶۰ مؤلفه تعیین شده در مشکلات ورزش قهرمانی بانوان استان گیلان مؤثرند. ۴ سوال (برتری قدرت روابط بر ضوابط، عملکرد ضعیف به دلیل حضور در مسابقات با پوشش اسلامی، کم توجهی به تغذیه ورزشکاران، افزایش قدرت مربی به دلیل ضعف مدیریتی مسئولین) به دلیل پایین بودن بار عاملی مبنا حذف شدند و ۵۶ گویه باقیمانده در ۵ عامل: اجتماعی (۱۱ سؤال)، اقتصادی (۷ سؤال)، شخصی (۱۱ سؤال)، مدیریتی (۱۱ سؤال) و فنی (۱۶ سؤال) طبقه‌بندی شدند.

همچنین نتایج آزمون کالموگراف اسمیرنوف (آزمون طبیعی بودن) نشان داد که داده‌های مربوط به عوامل اجتماعی، اقتصادی، مدیریتی و فنی، غیرنرمال بوده ولی داده‌های عامل شخصی نرمال است.

جدول ۳- نتایج تحلیل عاملی اکتشافی مشکلات ورزش قهرمانی زنان

مؤلفه‌های اصلی	بار عاملی				
	۵	۴	۳	۲	۱
عامل اجتماعی					
حضور کم‌رنگ تماشاگران موثر					۰/۶۹
پوشش رسانه‌ای ضعیف و تبلیغات کم					۰/۶۸
توجه کم مسئولان استان به ورزش قهرمانی					۰/۶۷
ناشناخته بودن الگوهای زن قهرمان					۰/۶۶
کمبود مطالعات علمی					۰/۶۳
حمایت‌های کم جامعه از ورزش قهرمانی					۰/۶۲
کم ارزش تلقی شدن موفقیت‌های بانوان					۰/۶۲
حضور کم‌رنگ حامیان مالی					۰/۵۶
توجه مسئولان به چند رشته ورزشی خاص					۰/۵۴
کمبود بودجه تخصیصی به ورزش قهرمانی بانوان					۰/۵۲
فقدان روان‌شناس					۰/۴۱
عامل اقتصادی					
مشکل هزینه رفت و آمد					۰/۶۶

۰/۶۱	ضعف حمایت مالی بیمه ورزشی
۰/۶۱	مشکل خرید وسایل ورزشی
۰/۵۷	عدم تحقق وعده‌های مالی و مبالغ قرارداد
۰/۵۳	عدم تأمین مالی بازنشستگان
۰/۴۶	مشکلات اشتغال
۰/۴۵	عدم اعتراض به ناداوری‌ها به دلیل هزینه آن

عامل شخصی

۰/۷۱	ایجاد تنش‌های روحی ناشی از مسابقه
۰/۶۸	حمایت کم والدین و یا همسر
۰/۶۶	تمایل کم خانواده جهت حضور دختران در اردو یا سفر ورزشی
۰/۶۳	احتمال آسیب‌دیدگی با ورود به ورزش قهرمانی
۰/۶۳	پایین بودن آمادگی روانی برای پذیرش تصمیمات تیم
۰/۵۷	بارداری و زایمان
۰/۵۵	تضاد ورزش قهرمانی و زن بودن
۰/۵۱	ایجاد خشونت و خلق و خوی و تیپ مردانه
۰/۵۱	ترس از افت تحصیلی
۰/۵	مشکل برقراری ارتباط با مربیان (خصوصاً مربیان مرد)
۰/۴۸	قلمداد شدن ورزش قهرمانی به عنوان فعالیت مردانه

عامل فنی

۰/۶۸	آشنایی کم داوران زن با قوانین به روز ورزشی
۰/۶۶	تحصیلات نامتجانس مسئولین هیات‌ها
۰/۶۱	ضعف مهارت‌های فنی در مربیان زن استان
۰/۶	ضعف و بی برنامه‌گی در جلسات تمرین
۰/۵۶	کمبود داور زن ملی و بین‌المللی در استان
۰/۵۴	کم توجهی به معیارهای اخلاقی و فرهنگی در مربیان
۰/۵۴	آمادگی کم ورزشکاران در بازی‌های برون مرزی
۰/۵۴	چنددستگی ورزشکاران و مربیان
۰/۵۳	عدم تطبیق شرایط تمرینی و مسابقه
۰/۵۳	استفاده کم از مربیان تمام‌وقت برای تیم
۰/۵۲	نظارت کم بر کار داوران
۰/۴۸	اعتماد کم ورزشکاران به تخصص مربیان مرد تا زن
۰/۴۶	تمایل کم هیات‌ها در معرفی ورزشکاران به تیم ملی
۰/۴۴	تعجیل در انتخاب یا حذف بازیکنان
۰/۴۴	بی تمرینی ورزشکاران در فصل‌های خارج از مسابقه
۰/۴۱	آموزش پایه‌ای ضعیف و غلط

عامل مدیریتی

۰/۷۹	فقدان اردوهای آمادگی
۰/۷۱	نبودن زمان ثابت و مناسب برای تمرین
۰/۶۸	عدم تطبیق برنامه‌ها با تقویم ورزشی
۰/۶۸	فقدان باشگاه‌های رسمی
۰/۶۶	فقدان لیگ‌های معتبر کشوری
۰/۵۷	ضعف امکانات از نظر کیفی و کمی
۰/۵۷	عدم حمایت از برنامه‌های طولانی‌مدت
۰/۵۶	نظارت پایین بر تست دوپینگ
۰/۵۶	توجه به نتیجه‌گرایی در بازی‌ها
۰/۵۶	ناتوانی در جذب ورزشکار و مربی خارجی
۰/۵	نبودن کلاس‌های ارتقا برای مربیان داخلی

اطلاعات جدول ۴ نشان داد که اولویت‌بندی عامل‌ها از دیدگاه کل آزمودنی‌ها به ترتیب اجتماعی، اقتصادی، مدیریتی، فنی و شخصی بود.

جدول ۴ - رتبه‌بندی عوامل مشکلات ورزش قهرمانی از دیدگاه کل آزمودنی‌ها

رتبه عامل‌ها	عوامل	میانگین رتبه	خی دو	درجه آزادی	سطح معناداری
۱	اجتماعی	۳/۷۱	۲۸۰/۵	۴	۰/۰۰۱
۲	اقتصادی	۳/۴۹			
۳	مدیریتی	۳/۴۶			
۴	فنی	۲/۴۹			
۵	شخصی	۱/۸۴			

اطلاعات جدول ۵ نشان داد که رتبه‌بندی عوامل مشکلات ورزش قهرمانی زنان از دیدگاه ورزشکاران به ترتیب اجتماعی، مدیریتی، اقتصادی، فنی و شخصی بود.

جدول ۵ - رتبه‌بندی عوامل مشکلات ورزش قهرمانی از دیدگاه ورزشکاران

رتبه عامل‌ها	عوامل	میانگین رتبه	خی دو	درجه آزادی	سطح معناداری
۱	اجتماعی	۳/۷۷	۱۴۹/۱۳۹	۴	۰/۰۰۱
۲	مدیریتی	۳/۴۴			
۳	اقتصادی	۳/۳۵			
۴	فنی	۲/۶۹			
۵	شخصی	۱/۷۶			

بر اساس اطلاعات جدول ۶، عامل اجتماعی و اقتصادی بالاترین اولویت و به ترتیب عامل‌های مدیریتی، فنی و شخصی شناسایی شدند.

جدول ۶ - رتبه‌بندی عوامل مشکلات ورزش قهرمانی از دیدگاه مسئولین

رتبه عامل‌ها	عوامل	میانگین رتبه	خی دو	درجه آزادی	سطح معناداری
۱	اجتماعی و اقتصادی	۳/۶۵	۱۴۰	۴	۰/۰۰۱
۲	مدیریتی	۳/۴۹			
۳	فنی	۳/۲۷			
۴	شخصی	۱/۹۴			

طبق نتایج به‌دست آمده از آزمون یومن ویتنی، تفاوت اولویت‌بندی عوامل مشکلات ورزش قهرمانی بانوان از نظر ورزشکاران و مسئولین، در هیچ‌کدام از عوامل فنی اجتماعی، اقتصادی و مدیریتی معنادار نبوده است.

جدول ۷ - بررسی تفاوت عوامل مشکلات ورزش قهرمانی از دیدگاه ورزشکاران و مسئولین

M±SD		عوامل مشکلات ورزش قهرمانی	
مسئولین	ورزشکار		
۳/۷۶± ۰/۸۲۹	۳/۸۳± ۰/۷۷۷	۱۰۱۶	یومن ویتنی

		Z	یومن ویتنی		
		-۰/۶۰۲	۹۷۱۶		
		۰/۵۴۷	یومن ویتنی		
		sig	۹۳۳۰		
		-۱/۲۲۲	یومن ویتنی		
اقتصادی	۳/۸۱ ± ۰/۶۶۵	۳/۶۵ ± ۰/۸۴۳	۹۳۳۰	Z	۳/۲۲ ± ۰/۷۵۳
		۰/۲۲۲	یومن ویتنی		
		sig	۹۳۳۰		
		-۱/۷۵۶	یومن ویتنی		
فنی	۳/۲۲ ± ۰/۷۵۳	۳/۳۹ ± ۰/۶۹۵	۹۳۳۰	Z	۳/۲۲ ± ۰/۷۵۳
		۰/۰۷۹	یومن ویتنی		
		sig	۹۳۳۰		
		-۰/۸۵۰	یومن ویتنی		
مدیریتی	۳/۷۵ ± ۰/۸۸	۳/۶۳ ± ۰/۸۵۲	۹۳۳۰	Z	۳/۷۵ ± ۰/۸۸
		۰/۳۹۵	یومن ویتنی		
		sig	۹۳۳۰		

همچنین طبق نتایج آزمون تی، تفاوت اولویت‌بندی عامل شخصی از عوامل مشکلات ورزش قهرمانی بین ورزشکاران و مسئولین، در سطح ۰/۰۵ معنادار است.

جدول ۸ - بررسی تفاوت عامل شخصی از عوامل مشکلات ورزش قهرمانی از دیدگاه ورزشکاران و مسئولین

سطح معناداری	درجه آزادی	تی مستقل	M±SD	گروه	عوامل مشکلات ورزش قهرمانی
۰/۰۱	۲۹۱	-۲/۵۹۳	۲/۸۹ ± ۰/۸۵۴	ورزشکار	عامل شخصی
			۳/۱۳ ± ۰/۷۱۱	مسئولین	

طبق اطلاعات جدول ۹، در بررسی تفاوت عوامل مشکلات ورزش قهرمانی بین گروه‌های مربوط به سؤالات ویژگی‌های فردی ورزشکاران، بین دو گروه از ورزشکاران با شغل ورزشی و غیر ورزشی در عامل اقتصادی تفاوت معناداری وجود داشت. همچنین بین دو گروه از ورزشکاران در رشته‌های با اعزاز و بدون اعزاز برون‌مرزی، در عوامل اقتصادی و اجتماعی تفاوت معناداری وجود داشت. در دو گروه از آزمودنی‌های با و بدون سابقه حضور در تیم ملی، تفاوت در عوامل مدیریتی و فنی معنادار بود.

جدول ۹ - بررسی تفاوت عوامل مشکلات ورزش قهرمانی بر اساس ویژگی‌های فردی

سطح معناداری	Z	یومن ویتنی	عوامل مشکلات ورزش قهرمانی	گروه‌ها بر حسب اطلاعات ویژگی‌های فردی
۰/۰۳۴	-۲/۱۱۹	۲۴۱۰	مدیریتی	با و بدون سابقه حضور در تیم ملی
۰/۰۰۲	-۳/۰۳۹	۲۱۴۷	فنی	
۰/۰۱۴	-۲/۴۶۴	۱۰۳۶	اجتماعی	با و بدون اعزاز برون‌مرزی
۰/۰۱۴	-۲/۴۴۹	۱۰۴۰	اقتصادی	
۰/۰۲	-۲/۳۳۴	۱۳۳۹/۵	اقتصادی	ورزشکار شاغل و غیر شاغل

بحث و نتیجه‌گیری

هدف تحقیق حاضر، شناسایی موانع و مشکلات ورزش قهرمانی زنان استان گیلان بوده است. در نتیجه این تحقیق اهمیت و اولویت این موانع از دیدگاه‌های ورزشکاران و مسئولین مشخص گردید. با توجه به چالش‌های فرهنگی و تحولات سریعی که در

نقش زنان در اجتماع پدید آمده است، امید به حضور فعال زنان در عرصه ورزش قهرمانی دور از ذهن نیست ولی در بیشتر مواقع آنچه موجب دلسردی جامعه ورزشی زنان است، مشکلات زیاد و یا کندشدن سیر رشد ورزش به دلیل وجود این مشکلات است که با وجود تمام تلاش‌ها، هنوز توانایی غلبه بر آن‌ها را ندارند. هرچند مشکلات موجود، طیف عظیمی را در بر می‌گیرد و چه بسا ممکن است تمامی این عوامل هنوز شناسایی نشده باشند، در این تحقیق گریزی بر مشکلات موجود در مسیر ورزش قهرمانی بانوان زده شده است. عوامل اجتماعی، اقتصادی، شخصی، مدیریتی و فنی به عنوان مشکلات عمده این قشر ورزشکار شناسایی شدند که البته از نظر اهمیت یکسان نبودند.

نبود سرمایه‌گذاری در زمینه استعدادیابی، اعتماد کم ورزشکاران نسبت به توانایی‌های داوران و مربیان زن، همچنین بر سرکارآمدن مدیرانی بدون تخصص و تجربه ورزشی کافی و توجه کم به معیارهای اخلاقی، از عمده مشکلات مدیریتی مطرح شده است. طالبیان نیا و همکاران (۱۳۸۷)، عنوان کردند که توسعه ورزش قهرمانی به توسعه رفتار اخلاقی نیاز دارد. برنامه‌ریزی‌های بلندمدت برای آموزش و آمادگی ورزشکاران، مربیان و داوران و همچنین به کارگیری تجارب مدیران مجرب می‌تواند در حل مشکلات مدیریتی راه‌گشا باشد.

نابسامانی امکانات و تمرینات و عدم برگزاری کلاس‌های ارتقا، از جمله مشکلات فنی محسوب می‌شود که مسئولین باید به ارتقای سطح آمادگی ورزشکاران، تمرینات و امکانات و برنامه‌ها، با توجه به نیازهای به روز ورزشکاران اقدام کنند. احسانی و عزب دفتران (۱۳۸۲) نیز نبود امکانات را به عنوان مهم‌ترین عامل بازدارنده شرکت در فعالیت‌های ورزشی دانسته‌اند. نبود حمایت از جانب خانواده و نبود ایمنی روانی و نبود شناخت کافی از شرایط و ویژگی‌های ورزش زنان از جانب اطرافیان و افراد مرتبط با ورزشکار و اعتقاد به نامناسب بودن ورزش برای زنان به دلیل ایجاد تغییرات فیزیکی و فیزیولوژیکی در آن‌ها، از جمله مشکلات مهم شخصی محسوب می‌شوند. همچنین نقدی و همکاران (۱۳۹۰) طی تحقیقی نقش عوامل بازدارنده فیزیولوژیک را در عدم گرایش زنان به ورزش قهرمانی مؤثر دانسته‌اند. موانع فیزیولوژیک که مربوط به ویژگی‌های فیزیولوژیک ورزشکاران زن است، شامل تاثیر ورزش بر حجم عضلات، هورمون‌ها، شکل بدن و چرخه‌های طبیعی بدن زنان است. ترس از این گونه تأثیرات، همیشه به عنوان مشکلی در ورزش قهرمانی زنان مطرح بوده است. ارتباط درست مسئولین با خانواده‌ها، فرهنگ‌سازی توسط رسانه‌های جمعی، افزایش آگاهی نسبت به فواید ورزش قهرمانی و همچنین حمایت روانی و عاطفی توسط روان‌شناسان مجرب، امکان حضور ورزشکاران در رقابتهای برون‌مرزی و کسب افتخار توسط آن‌ها را امکان‌پذیر می‌سازد.

مشکلات اقتصادی و اجتماعی از دیگر مشکلات شناسایی شده در مسیر ورزش قهرمانی بانوان بودند که نسبت به سایر عوامل از اهمیت و اولویت بالاتری برخوردار بودند. به نظر می‌رسد تفاوت در اولویت و اهمیت عوامل شناسایی شده دلایل متعددی داشته باشد؛ اهمیت عامل اجتماعی شاید به دلیل نقش مهم محیط باشد و این‌که اجتماع، نقشی مهم در آماده‌سازی شرایط ورزشی دارد. رسانه‌ها به عنوان یکی از عوامل اجتماعی در جامعه ما، پل ارتباطی جامعه و مردم با ورزشکاران هستند. رسانه می‌تواند چهره درستی از ورزش زنان ارائه دهد و شاید به دلیل محدودیت‌های فرهنگی موجود، رسانه هنوز نتوانسته این رسالت خود را به درستی به انجام رساند. نابسامانی در بخش حامی مالی نیز هنوز بدون برنامه باقی است. مشکلات اقتصادی نیز همیشه گریبان‌گیر ورزش بوده است. شاید در نظر نگرفتن بودجه کافی و یا عدم پیش‌بینی هزینه‌ها، اهمیت این مشکل را دوچندان کرده است. در این میان، مشکلات مدیریتی، فنی و شخصی از اهمیت کمتری برخوردارند. به نظر می‌رسد کسب مقام‌های برون‌مرزی توسط بانوان کشورمان طی سال‌های اخیر، موجب انسجام ورزش بانوان شده و حضور ورزشکاران زن در سال‌های اخیر در مسابقات برون‌مرزی، موجب افزایش توانایی‌های مربیان و داوران نیز شده است و آن‌ها با برنامه‌ها و تمرینات مربیان خارجی آشنا شده‌اند. بنابراین این مشکلات در حال مرتفع شدن هستند. البته برگزاری مسابقات هم‌بستگی کشورهای اسلامی نیز نقش به‌سزایی در این آگاهی‌ها داشته است و دلیل آن التزام مربیان و داوران زن در برگزاری مسابقات قهرمانی بدون کمک و حضور آقایان است.

همان‌طور که ذکر شد، عوامل اجتماعی و اقتصادی در اولویت‌بندی عامل‌ها، بالاترین اولویت را کسب کردند. از میان گویه‌های عامل مشکلات اجتماعی می‌توان به حمایت‌های کم جامعه از ورزش قهرمانی، کم ارزش تلقی شدن موفقیت‌های بانوان، فقدان روان‌شناس جهت حل مسائل روانی ورزشکاران زن استان، محدود شدن توجه مسئولان استان به چند رشته ورزشی خاص و عدم پوشش رسانه‌ای مناسب اشاره کرد. عدم تأمین مالی مناسب موجب می‌شود مسئولین قادر به به‌کارگیری امکانات، تجهیزات و مربیان سطح بالا جهت آماده‌سازی ورزشکاران نباشند و این امر موجب افت سطح آمادگی آن‌ها می‌شود. بنابراین توجه بیشتر به ورزش قهرمانی بانوان در بخش تأمین بودجه، تقویت بعد عاطفی و روانی زنان ورزشکار قهرمان و برنامه‌ریزی اختصاصی برای کلیه رشته‌های ورزشی که بانوان در آن فعالند، می‌تواند در حل مشکل ورزش قهرمانی بانوان تأثیرگذار باشد.

همچنین عدم پوشش رسانه‌ای مناسب از ورزش زنان، یکی از مهم‌ترین مشکلات عامل اجتماعی است. پخش رسانه‌ای رویدادهای ورزشی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر توسعه ورزش است تا جایی که از آن به عنوان سوق‌دهنده صنعت ورزش نام برده می‌شود (الهی، ۱۳۸۷: ۷۱) از آنجایی که ورزش زنان به خوبی ورزش مردان از حمایت رسانه‌ها برخوردار نیست، بنابراین نمی‌تواند مخاطبان زیادی را به‌عنوان تماشاگر تلویزیونی و یا طرفداران ورزشی داشته باشد. از طرف دیگر، به دلیل پوشش رسانه‌ای کمتر و نداشتن پشتوانه خوب تماشاچی و طرفدار، حامیان مالی کمتری نیز دارند. (قاسمی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۸۷). در واقع یکی از مهم‌ترین عناصری که موجب پیوند رویدادهای ورزشی و اقتصاد شده، حمایت مالی ورزشی است (چوی^۱، ۲۰۱۱). با توجه به این موضوع، برنامه‌ریزی و تشکیل جلسات روابط عمومی سازمان‌های ورزشی با رسانه‌ها به خصوص تلویزیون، در نظر گرفتن امتیازاتی برای رسانه‌ها و عقد قرارداد جهت پوشش رسانه‌ای مسابقات قهرمانی زنان و هم‌زمان تلاش در جهت جذب حامیان مالی می‌تواند منافع مالی و روحی زیادی به دنبال داشته باشد.

طبق نتایج اولویت‌بندی عوامل مشکلات ورزش قهرمانی بانوان، عامل اقتصادی جایگاه دوم را کسب کرد. عدم تحقق وعده‌های مالی و مبالغ قرارداد به ورزشکاران، عدم تأمین مالی بازنشستگان و مشکل خرید وسایل ورزشی، ضعف حمایت مالی بیمه از ورزشکاران مصدوم و عدم تأمین بازنشستگان از گویه‌های عامل مشکلات اقتصادی می‌باشند. برنامه‌ریزی مالی مناسب، به مسئولان و دست‌اندرکاران ورزشی کمک می‌کند تا بار مالی سنگینی که به ورزشکاران و خانواده‌های آنان وارد می‌شود را تقلیل دهند. همچنین پیش‌بینی امکانات ورزشی، بهداشتی و رفاهی برای پیشکسوتان و ورزشکارانی که ممکن است به نحوی در مسیر قهرمانی مشکلات جسمانی جبران‌ناپذیری را تجربه کنند، می‌تواند اطمینان خاطر را مهیا کند، چرا که با این کار، آن‌ها بعد از گذشتن از مرحله اوج ورزشی، تأمین مالی شده و طرد شده تلقی نمی‌شوند. در راستای رفع این موانع اگر سازماندهی به نحو مطلوبی صورت گیرد، باعث توسعه فرهنگ ورزش قهرمانی و شکوفایی آن خواهد شد.

محققان در رشته‌های مختلف ورزشی، برای رسیدن به اطلاعات ورزش قهرمانی مطالعات گسترده‌ای انجام داده‌اند. مطالعه ساختار زمانی ورزش‌ها، بررسی فیزیولوژیکی، آنترپومتریکی، روان‌شناختی و خلقی ورزشکاران برجسته، علت‌یابی آسیب در ورزش‌های مختلف، بررسی ارتباط بین متغیرهای مختلف ورزش‌ها، تهیه نیم‌رخ ورزشکاران برجسته و مقایسه ورزشکاران در سطوح قهرمانی و سطوح پایین‌تر، نمونه‌هایی از مطالعات انجام‌شده در ورزش قهرمانی است (مارکوس و همکاران^۲، ۲۰۰۹).

با این حال تحقیقات خاص در زمینه بررسی مشکلات قهرمانی بانوان صورت نگرفته است. بنابراین زمینه برای مقایسه این پژوهش با تحقیقات پیشین محدود می‌شود. با شناسایی مشکلات اجتماعی و اقتصادی در صدر مشکلات ورزشکاران قهرمان زن استان، طبق نتایج تحقیق حاضر، بالا بودن هزینه خرید وسایل ورزشی به‌عنوان یکی از مشکلات شناسایی شد که با نتایج تحقیقات قاسمی و همکاران (۱۳۸۹)، ناتالی کویولا (۱۹۹۹)، احسانی و همکاران (۱۳۸۸) و باقر زاده (۱۳۸۰) همخوانی داشت. از دیگر

1 - Choi
2 - Marques

مشکلات شناسایی شده، مشکل حمایت کم جامعه از ورزش بانوان و عدم پوشش رسانه‌ای بود که با تحقیق میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸) همخوانی داشت. اما مشکل کمبود بودجه با نتایج تحقیق امیر تاش (۱۳۸۷) همخوانی نداشت. مشکل ناشناخته بودن الگوهای ورزشی بانوان که با نتایج تحقیق ریسا ساینی^۱ (۲۰۱۲) و میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸) همخوانی داشت و همچنین مشکل عدم حمایت حامیان مالی که با تحقیق قاسمی و همکاران (۱۳۸۹) هم‌سو بود.

از میان عوامل مربوط به مشکلات ورزش قهرمانی زنان، تنها در عامل شخصی بین دو گروه ورزشکاران و مسئولین تفاوت معناداری وجود داشت. این تفاوت بین دو گروه ورزشکاران و مسئولین در گویه‌های، بارداری و زایمان، مشکل برقراری ارتباط با مربیان به‌خصوص مربیان مرد، حمایت کم والدین و یا همسر و تمایل کم خانواده جهت حضور دختران در اردو یا سفر ورزشی محرز بود. قابل ذکر است که در اکثر گویه‌ها، میانگین مربوط به مسئولین بالاتر از ورزشکاران بود که نشان می‌دهد این گویه‌ها از نظر مسئولین به‌عنوان مشکلات ورزش قهرمانی، اثرگذارتر بوده‌اند. دیدگاه متفاوت ورزشکاران و مسئولین در مورد اهمیت گویه‌های عامل شخصی می‌تواند گویای این مطلب باشد که انتظارات حمایتی که ورزشکاران و مسئولین از خانواده و هم‌سالان دارند با یکدیگر متفاوت است. آموزش‌های مستمر و بلندمدت از جانب صدا و سیما به‌عنوان مهم‌ترین رسانه جمعی، در بهبود وضعیت ورزش قهرمانی می‌تواند کمک‌کننده باشد.

نتایج بررسی تفاوت عوامل مشکلات ورزش قهرمانی بانوان از دیدگاه گروه‌ها در قسمت ویژگی‌های فردی پرسش‌نامه نشان داد، بین دو گروه از ورزشکاران که دارای شغلی غیر از ورزش بودند و گروهی که ورزش تنها شغل آنها محسوب می‌شد، در عامل اقتصادی تفاوت معناداری مشاهده شد. این نتیجه منطقی به نظر می‌رسد، چراکه افراد شاغل که از نظر مالی تأمین هستند، نسبت به کسانی که درآمد شخصی ندارند و هزینه‌هایشان را خانواده‌ها تقبل می‌کنند، مشکلات اقتصادی کمتری داشته و بار مالی کمتری را نیز حس می‌کنند.

در دو گروه از آزمودنی‌های با و بدون سابقه حضور در تیم ملی، تفاوت در عوامل مدیریتی و فنی معنادار بود. در توضیح این تفاوت این نکته حائز اهمیت است که شاید حضور در عرصه ورزش رقابتی در سطح برون‌مرزی به دلیل دارا بودن شرایط خاص که نیازمند هماهنگی با قوانین و سطح ورزشی کشورهای دیگر می‌باشد، نسبت به رقابت‌های قهرمانی داخل، دارای کیفیت و کمیت متفاوت و ملموس‌تری باشد. بین دو گروه از ورزشکاران در رشته‌های با و بدون اعزاز برون‌مرزی، در عامل‌های اجتماعی و اقتصادی تفاوت معناداری گزارش شده است. هزینه‌هایی که ورزشکاران هنگام اعزام متحمل می‌شوند و تفاوت‌های مربوط به شرایط اجتماعی با حضور در مسابقات برون‌مرزی بیشتر درک می‌شود؛ بنابراین تفاوت‌های ذکر شده به‌وجود می‌آید.

به‌طور حتم مشکلات و موانع دیگری نیز در مسیر بانوان ورزشکار وجود داشته که شناسایی و بررسی همه آن‌ها در یک تحقیق نمی‌گنجد ولی نکته حائز اهمیت این است که برای رفع آن نیاز به تلاشی همه‌جانبه از سوی تمامی اعضای جامعه احساس می‌شود که در این بین، وظیفه اصلی بر دوش خود زنان است تا با تلاش و پشتکار، لیاقت و کفایت خود را در این حیطة بیش از پیش به اثبات برسانند. شناخت نیازها و مشکلات در ورزش قهرمانی بانوان به برنامه ریزان ورزش قهرمانی کشور کمک خواهد کرد تا تصمیم‌گیری‌های اثربخش داشته باشند و از برنامه‌ریزی‌های غیر عملی و تحمیل برنامه‌های غیرقابل اجرا و غیرمنطقی اجتناب کنند. امید است تا با برنامه ریزی و سرمایه‌گذاری‌های به‌موقع و مناسب، مسیر رشد و ترقی ورزش قهرمانی زنان هرچه بیشتر هموار شود. باتوجه به مهم‌بودن نقش زنان در افتخارآفرینی برای این مرز و بوم، نیاز به مطالعات بیشتر در این زمینه احساس می‌شود. این تحقیق در مورد مشکلات ورزش قهرمانی بانوان استان گیلان است لذا پیشنهاد می‌شود تحقیقات مشابهی در مورد ورزش آقایان هم انجام گیرد و نتایج این دو تحقیق با هم مقایسه شوند. همچنین پیشنهاد می‌شود تحقیقات مشابهی در سایر استان‌ها انجام شود و نتایج یافته‌ها با یکدیگر مقایسه شوند.

منابع

- احسانی، محمد؛ و دفتران، مریم. (۱۳۸۲). بررسی عامل‌های بازدارنده مشارکت فعالیت‌های ورزشی دختران دانشجوی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان. فصلنامه المپیک، ۱۱(۴و۳)، ۲۹-۳۹.
- احسانی، محمد؛ هنرور، افشار؛ شریفیان، اسماعیل؛ کوزه چیان، هاشم؛ و فرزانه، فرزانه. (۱۳۸۸). نقش ورزش حرفه‌ای در رشد و گسترش ورزش زنان مسلمان. پژوهش در علوم ورزشی، ۲۲، ۱۷۱-۱۵۳.
- الهی، علیرضا. (۱۳۸۷). موانع و راهکارهای توسعه اقتصادی صنعت فوتبال جمهوری اسلامی ایران. رساله دکتری تخصصی مدیریت و برنامه ریزی در ورزش، دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی.
- امیر تاش، علی محمد. (۱۳۸۷). توسعه هندبال تیمی به عنوان ورزش قهرمانی از دیدگاه ورزشکاران و مربیان دانشگاهی مرد. نشریه علوم حرکتی و ورزش، ۶(۱۱)، ۹۷-۱۰۹.
- انور الخولی، امین. (۱۳۸۳). ورزش و جامعه. ترجمه حمید رضا شیخی، چاپ دوم، انتشارات مشهد.
- باقرزاده، فضل‌الله؛ حمایت طلب، رسول؛ و متقی پور، مهدی. (۱۳۸۰). بررسی علل عدم شرکت دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه در فعالیت‌های ورزشی فوق برنامه، نشریه حرکت، ۱۱، ۳۱-۲۳.
- جعفری مقدم، سعید. (۱۳۸۲). ورزش رسانه‌ای. مجله ورزش دانشگاه انقلاب، ۱۸۹، ۲۵-۲۲.
- خسروی زاده، اسفندیار. (۱۳۷۶). شناسایی استعدادها و ورزشی دانش‌آموزان ابتدایی گامی اساسی در جهت پیشبرد ورزش قهرمانی. مجموعه مقالات دومین کنگره علمی ورزش مدارس با تأکید بر دوره ابتدایی، تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش، نشر واژه، چاپ اول، ۲۶۰-۲۴۵.
- ذوالعلم، علی. (۱۳۸۴). تأملی در مفهوم چالش. نشر اندیشه و تاریخ سیاسی ایران معاصر، ۴(۳۶)، ۴۷-۳۴.
- رضوی، محمد حسین؛ خوش چهره، محمد؛ کاظم نژاد، انوشیروان؛ و اسدی، حسن. (۱۳۸۳). خصوصی سازی در ورزش با تأکید بر ورزش قهرمانی. نشریه المپیک، ۱۲(۴)، ۸۶-۷۵.
- صداقتی فرد، مجتبی؛ و ارجمند، الهام. (۱۳۸۹). انگیزه‌های زنان ایرانی از شرکت در فعالیت‌های اجتماعی پژوهشی در شناسایی عامل‌های مؤثر بر مشارکت زنان (مطالعه موردی: زنان ۲۰ تا ۳۴ سال شهر سمنان). فصلنامه زن و جامعه، ۱(۲)، ۹۷-۱۲۲.
- طالبیان نیا، حسین؛ مظفری، سید امیر احمد؛ و مرتضایی، بهزاد. (۱۳۸۷). بررسی وضعیت توسعه رفتار اخلاقی در ورزش قهرمانی کشور و ارائه راهکارها. نشریه حرکت، ۳۷، ۱۹۱-۱۷۱.
- قاسمی، حمید؛ تجاری، فرهاد؛ و کشکر، سارا. (۱۳۸۹). فعالیت‌های رسانه‌ای در ورزش. چاپ سوم، تهران، انتشارات بامداد کتاب.
- کردی، حسین. (۱۳۸۱). نگرش زنان نسبت به مشارکت اجتماعی در استان گلستان. اطلاعات سیاسی اقتصادی، ۱۷۹-۱۸۰، ۲۳۳-۲۲۰.
- گائینی، عباسعلی. (۱۳۸۱). زن، ورزش و فرهنگ. خلاصه مقالات کنگره زن در گفتگوی تمدن‌ها.
- مظفری، سید امیر احمد؛ الهی، علیرضا؛ عباسی، شهاب؛ احدپور، هنگامه؛ و رضایی، زین‌العابدین. (۱۳۹۱). راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی ایران. نشریه مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۳، ۴۸-۳۳.
- میرغفوری، سید حبیب‌الله؛ صیادی تورانلو، حسین؛ و میر فخرالدینی، سید حیدر. (۱۳۸۸). بررسی و تحلیل مسائل و مشکلات مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی (مطالعه موردی: دختران دانشجوی دانشگاه یزد). نشریه مدیریت ورزشی، ۱، ۸۳-۱۰۰.

- نقدی، اسد الله؛ بلالی، اسماعیل؛ و ایمانی، پروین. (۱۳۹۰). موانع فرهنگی — اجتماعی مشارکت زنان در فعالیتهای ورزشی. نشریه زن در توسعه و سیاست (پژوهش زنان)، ۹(۱)، ۱۶۳-۱۴۷.
- Ball, K., Salmon, J., Giles-Corti, B., & Crawford, D. (2006). *How can socio economic differences in physical activity among women be explained? A qualitative study, women and health*, 43(1), 93-113.
- Cunningham, G. B. (2003). *Media coverage of women's sport: a new look at an old problem*. physical educator, 60(2), 43-49.
- Choi, J. (2011). *An investigation of Sponsorship implications within a state sports festival: the case of the Florida Sunshine State Games*. International Journal of sports Marketing & Sponsorship, 12(2), 108-123.
- Dobson, S. M., & Gerrard, B. (1999). *The determination of player transfer fees in English professional soccer*. Journal of Sport Management, 13, 259-279.
- Gomez, L. M., Granero Gallegos, A., & Baena Extremera, A. (2010). *Perceived barriers by university students in the practice of physical activities*. Journal of Sports Science and Medicine, 9, 374-381.
- koivula, N. (1999). *Gender stereotyping in televised media sport coverage-springer*. Sex roles journals, 41(7-8), 589-604.
- Marques, M. C., Van den Tillaar, R., Gabbett, T. J., Reis, V. M., & González-Badillo, J. J. (2009). *Physical fitness qualities of professional volleyball players*. Journal of strength & conditioning research, 23(4), 1106-1111.
- Meenaghan, T. (2001). *Understanding sponsorship effect, psychology & marketing*. 18(2), 95-122.
- O'brien, M. (2008). *Problems of High Performance Female Athlete*. FISA Coaching Development Programme Course, 3(5), 145-148.
- Saini, R. (2012). *A Study on Girls Participation in Games and Physical Activities: Socio-Cultural Hindrances*, University College of Education, Kurukhetra University Kurukshetra, Golden research thought, 1(4), 1-4.
- Stamm, H. & Lamprecht, M. (2001). Sydney 2000 - The best Games ever? World sport and relationships of structural dependency. in Proceedings, 1st World Congress of Sociology of Sport, Seoul, Korea, retrieved 1 March 2002 from <http://www.lssfb.ch/download/ISSA-seoul.pdf> : (129-136)
- Weed, M. (2001). *Towards a model of cross-sectoral policy development in leisure: the case of sport and tourism*. Leisure studies, 20, 125-141.
- www.irna.ir/fa/news/80972576, 1392/06/7.
- www.ghatreh.com/news/nn60927511, 1392/05/08.
- www.farsnews.com/newstext.php?nn=8911210958, 1392/06/29.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

بنار، نوشین؛ احمدی، نسربین؛ و کریمی، فریبا. (۱۳۹۲). بررسی مشکلات ورزش قهرمانی زنان استان گیلان. نشریه مدیریت منابع انسانی در ورزش، ۱(۱)، ۱۱ - ۲۴.

Analysis of the problems encountered in female championship sport in Guilan province of Iran

Noshin Benar¹, Nasrin Ahmadi², Fariba Karimi³

1 - Assistant Professor, University of Guilan

2 - M.A. in Sport Management, University of Guilan

3 - M.A. in Sport Sciences

Received: 16 December 2013

Accepted: 12 March 2014

Abstract

Objective: The purpose of this research was to analyze the existing problems in female championship sports in Guilan province.

Methodology: It was an application research which uses descriptive-survey as its methodology. The statistical population included all active female athletes- at national, international, super league levels- in Guilan province as well as female coaches, sport experts, board deputies and referees. Statistical sample were 300 people who were chosen by self oriented way. A researcher made questionnaire which was approved by university professors and experts and was tested by Cronbach's Alpha coefficient ($\alpha = 0.91$) was the data gathering tool. Descriptive and deductive statistical methods (Friedman, Mann-Whitney U, Kruskal Wallis and independent variable) were also used for data analysis.

Results: The results indicate that influential factors in female championship sports fall into social, economical, managerial, technical and personal categories. Prioritizing the factors, it was found out that social and economical factors have the most and personal factor has the least influence. A significant difference also exists among respondents with different educational level and age groups in prioritizing the factors.

Conclusion: Female athletes have the potential to highest achievements in championship sports, but only if there would be administrative support to overcome the obstacles especially social and economic ones. Improvement in media coverage, attracting sponsors, decreasing athletes' economical problems, increased budget, change in social attitude and increased social support of championship sports as well as setting an example for young female athletes can solve the issues of this sector of sports in Guilan province.

Key words: Female athletes, Championship sports, Social problems, Economical problems, Guilan province.

To cite this article:

Benar, N., Ahmadi, N., & Karimi, F. (2014). Analysis of the problems encountered in female championship sport in Guilan province of Iran. *Journal of Human Resource Management in Sport*, 1(1), 11 - 24.